

Mathieu Morverand nam skútu, sem hann segist eiga, á brott úr Reykjavíkurbíð aðfaranótt mánudags. Hann telur að tollgæslan í Reykjavík hafi brotið á sér þegar hún bauð bátinn upp fyrir rúmum þremur árum. Hann fékk franskan þingmann til að reka málið fyrir sig og sendi hann bréf meðal annars til frú Vigdísar Finnbogadóttur, forseta Íslands, þar sem hann fór þess á leit að hún hlutaðist til um mál Morverands

Nam bátinn á brott þegar Vigdís gat ekki bjargað honum

„Ég á þennan bát.“ sagði Mathieu Morverand aðspurður um af hverju hann hafi numið skútuna Söru á brott, þar sem hann var fluttur í lögregluflýgd frá borði Ægis um borð í lögreglubíl um klukkan níu í gærmorgun.

Morverand nam Söru á brott ásamt félaga sínum aðfaranótt mánudags. Varðskipið Ægir náði henni svo tæpum 70 sjómílum suður af Selvogi og flutti til hafnar. Mennirnir voru yfirheyrðir af Rannsóknarlögreglu ríkisins í gær og tekin af þeim skýrsla. Þeir eru nú lausir allra mála hjá RLR og málið er komið til ákærvaldsins. Gert er ráð fyrir því að mennirnir verði hér á landi þar til afgreiðslu málsins er lokið.

BAÐ VIGDÍSI UM AÐ BJARGA SÉR

Fyrir réttum þremur árum skrifaði franski þingmaðurinn og formaður vináttufélags Íslands og Frakklands, Jean Pierre Fourre, frú Vigdís Finnbogadóttur, forseta Íslands, bréf fyrir hönd Mathieu Morverand þar sem þess var farið á leit við hana að hún hlutaðist til um mál hans.

Bréfinu var, að sögn Sveins Björnssonar forsetaritarara, svarað á kurteislegan hátt og skýrt frá því að forsetinn gæti því miður ekki skipt sér af svona málum.

Björn Bjarnason menntamálaráðherra var einn af þeim sem fengu bréf frá Jean Pierre Fourre þegar hann var formaður utanríkisnefndar Alþingis. Hann sagðist í samtali við Póstin hafa unnið talsvert í málinu á sínum tíma og kannað það rækilega en ekki geta gert neitt í því þar sem málið var komið á það stig. Hann segist hafa rætt við Fourre og gert honum grein fyrir því sem hann hafði gert í málinu.

„Það var ekki hægt að sinna erindinu á þann hátt sem Frakkarnir vildu þar sem búið var að selja skútuna.“ sagði Björn.

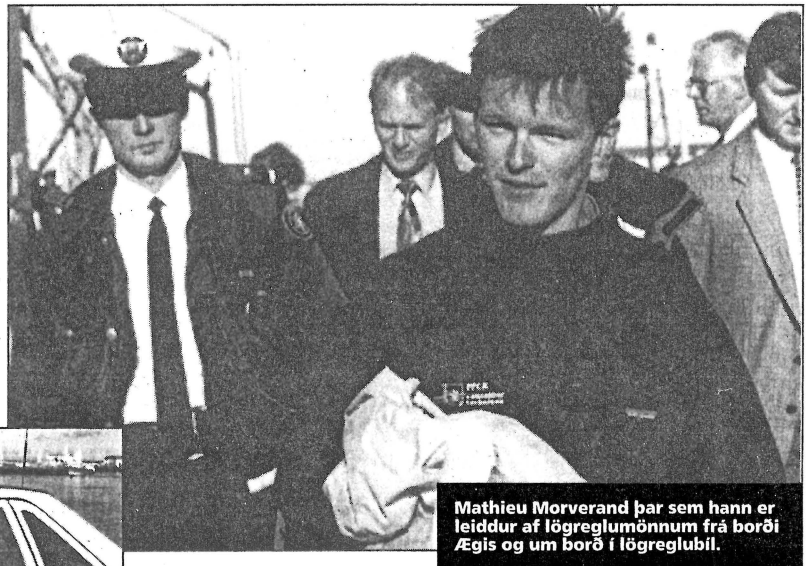
Morverand hefur getið sér nokkurt orð vegna ævintýrlegra upptækja. Það var til

dæmis fjallað nokkuð um það í blöðum fyrir nokkrum árum þegar hann sigldi yfir Ermsund á kajak.

ÆTLADI AÐ SIGLA FRA FRAKKLANDI TIL ÍSLANDS — EN KOMST TIL HULL

Forsaga málsins er sú að seint á árinu 1990 hugðist Morverand sigla frá Bretagneska til Íslands ásamt tveimur félögum sínum á skútunni Love Love með viðkomu á nokkrum breskum eyjum. Siglingin varð þó endslepp og fengu félagarnir og báturinn far með Helgafelli, skipi Samskipa, til Íslands eftir að hafa lent í hrakningum við England. Morverand hugðist reyna að fá vinnu á Íslandi og safna sér fyrir ferð sem hann hafði á þrjónunum, að sigla á milli Bandaríkj-

greiða aðflutningsgjöld innan Frakka, Georges Kiejan aðstoð- að taka bátinn þegar hann var

Mathieu Morverand þar sem hann er leiðdur af lögregluflýgdum frá borði Ægis og um borð í lögreglubíl.

Hér sést Morverand senda sigurkveðju úr aftursæti lögreglubílsins sem flutti hann til yfirheyrslu.

anna og Bretlands á kajak, sem hann mun hafa framkvæmt í fyrra.

Báturinn varð eftir á Íslandi og lengi vel virtist sem Morverand hefði engan áhuga á að endurheimta hann. Hann lá á athafnasvæði Samskipa í tæp tvö ár eða þangað til Tollstjórnin í Reykjavík seldi hann á uppboði í mars 1992 vegna ógreiddra gjalda. Hjá Tollstjóra eru reglur um að ef vara hefur ekki verið tollaigreið og eigandi ekki sinnt um að

árs, þá er hún boðin upp. Farmflytjandi, í þessu tilfelli Samskip, er látinn vita og beðinn um að hafa samband við eiganda.

SEGIR AÐ EKKI HAFI VERIÐ HAFT SAMBAND VIÐ SIG

Morverand heldur því fram að báturinn hafi verið seldur án þess að hann hafi verið látinn vita og finnst það sárt því hann segir að Samskip hafi haft heimilisfang hans svo að hæður vandi hefði átt að vera fyrir þá að láta sig vita af vandræðunum með bátinn.

Þegar Morverand frétti af uppboðinu reyndi hann mikið til þess að endurheimta bátinn og fékk franska þingmanninn Jean Pierre Fourre til liðs við sig sem sendi svo bréf til Roland Dumas, þáverandi utanríkisráðherra

arutanríkisráðherra, sem mun vera góður vinur François Mitterand, auk þeirra Vigdísar Finnbogadóttur og Björns Bjarnasonar eins og áður kom fram.

HEFÐI KOMIST ALLA LEIÐ

Gunnar Borg, einn þriggja eigenda bátsins, sagðist ekkert hafa vitað um bátinn fyrr en á uppboðinu þar sem hann keypti hann. Hann segir honum finnst málið hið einkennilegasta. Hann segir að báturinn hafi ekki verið útbúinn til úthafsiglinga en líklega hefði hann samt komist á leiðarenda. „Þetta er góður bátur og hann hefði komist alla leið fyrst hann var kominn svona langt.“ sagði Gunnar. Morverand hefur hug á því að kaupa bátinn af Gunnari og Gunnar segir það ekki ólíklegt að af því verði ef semjast um verð.

Sara var tæplega 70 sjómílum suður af Selvogi þegar hún náðist. Deilur voru uppi um hvort löglegt hafi verið af Landhelgisgæslunni

kominn út fyrir 12 mílna landhelgina. „Það er alveg ljóst að við vorum í fullum rétti til þess að taka bátinn þó ekki væri nema það að þetta var íslenskt skip með frönskum fána og það var ekki haffært.“ sagði Hafsteinn Hafsteinsson, forstjóri Landhelgisgæslunnar. Hann sagði að ekki væri hægt að verðleggja hvað löggæsla á hafinu kostaði en hjá gæslunni fengust þær upplýsingar að ef sérstaklega hafi verið farið í slíkan leiðangur sem Ægir fór, hefði hann kostað um 700 þúsund. Ekki hefur verið tekin ákvörðun um hvort kröfa verður gerð á Frakkana um að greiða kostnaðinn við tókuna.

Hjá franska sendiráðinu fengust þær upplýsingar að þar á bæ þekktu menn ekki alla málavexti og hyggðust ekki skipta sér af málinu í bili heldur leyfa íslenskum lögreglufrivöldum að fara sínu fram. Leiðaði Morverand hins vegar til þeirra myndu þeir liðsinna honum, til dæmis með því að útvega honum lögfræðing.